

Universitätsbibliothek Paderborn

**R.P. Clavdii Aqua-Vivae Societatis Iesv Præpositi
Generalis V. Meditationes In Psalm. 44. et 118**

Acquaviva, Claudio

Coloniæ Ubiorum, 1616

104 A mandatis tuis intellexi: propterea odiui omnem viam iniquitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50645](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-50645)

MEDITATIONES

484

Psal. 13. mel fiunt dulcia animæ desideranti. Fauus
Prov. 16. mellis, inquit spiritus tuus, verba compo-

sita, vita animæ, sanitas ossium. Quæ ver-
ba composita, id est, dulcia sunt, si tua non
sunt? Quæ de melle cœli mellea, & de lu-

mine tuo luminosa animam non dulco-
rant modo, sed dulcedine inebriant. Inuē-

Zerem. 15. ti sunt sermones tui (ait aliis Sanctorum)

& comedи eos: & factum est mihi verbum
tuum in gaudium, & in lætitiam cordis

mei, quoniam inuocatum est nomē tuum
super me Domine Deus exercituum. Sed

hæc dulcedo experientia potius magistra,
quam scientia, aut narratione scitur. Ex-

aggeret quis quantum potest dulcedinem
mellis, verba sunt, aliud est gustus. Id-

circo, Gustate, inquit, & videte. Vide
Domine corruptionem palati nostri, sana

illud, eleua ad superiora: & gustet dulce-
dinem tuam, quam amare non potest, si

nihil ante de eius suavitate gustarit.

Psal. 33.

104 A mandatis tuis intellexi: propter
ea odiui omnem viam iniquita-
tis.

Profectus ex legis custodia. **A**NIMADVERTE singularem fru-
ctum ex Dei mandatis, & animæ san-
ctæ per ea profectum. Et quoniam, in-
quit, eloquia tua mihi dulcia super mel
fuerunt, ideo & potui ea semper meditari,
atque ex ea meditatione non solum man-

data

data tua intellexi, id est, quid præciperes,
quid prohiberes : sed etiam ab ipsis man-
datis (quæ cum intellectum illuminarunt
scientia, tum etiam opere completa, affe-
ctum perpurgando, ad ampliora lumina
extulerunt) longè maiora, & præstantiora
intellexi. Vidi quippe in eo lumine sum-
mam vilitatem, & infirmitatem meam,
vitiorum fœditatem, virtutis pulchritu-
dinē, speciositatem, ac sublimitatem tuā,
puræ animæ candorem, virtutis tuæ adiu-
torium, & firmitatem obedientiæ, in te
dulcedinem, retributionis inex cogitabi-
lem amplitudinem. Hæc enim, & longè
plura à mandatis tuis intellexi: quo factum
est, vt non modo pedes meos à via mala
prohibuerim: à iudicijs tuis non declina-
uerim: omnem viam malam à me excusse-
rim: sed etiam omnem iniquitatem odio
habuerim. Quæ enim odio habemus, nec
nominari patimur, nec ad ea patienter o-
culos conuertere possumus, quin longissi-
mè abijcimus ; & vel solum aspectum per-
horremus. Non enim nequicquam dixit
Sapiens. Quasi à facie colubri fuge pecca-
tum. Quis enim cum serpentem viderit,
quem veneno plenum mortifero norit,
diu deliberet, an fugiendum? ira & viam
malam, ubi vita animæ meæ, quæ tu es, à
me excluditur, odio habens quasi naturali-
Quantum
à peccatis
abhorren-
dum.
Eccles. 21.

Etiam le-
quodam horrore execratus sum. Nec so-
lum grauia peccata, quæ à te omnino se-
habenda

X 3 parant.

parant; sed quoniam etiam leuiora id faciunt, ut à te distrahant, atque intimam coniunctionem impedian, illa etiā odio habui, & abominatus sum. Non enim paruum bonum impediunt, cum feruorem tepefaciunt caritatis, & familiarem tecum conuersationem interturbant: à quo vel modica separatio, quasi mors præsens, ac perniciosissimus mihi interitus credendus est.

¶ Nun, id est, Sempiternum,

Octonarius XIX.

105 **L**VCerna pedibus meis verbum tuum, & lumen semitis meis.

106 Iuraui & statui custodire iudicia iustitiae tuæ.

107 Humiliatus sum usquequaque Domine: viuifica me secundum verbum tuum.

108 Voluntaria oris mei beneplacira fac Domine: & iudicia tua doce me.

109 Anima mea in manibus meis semper: & legem tuam nō sum oblius.

110 Po-